

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ

Η ευδοκίμηση της αναγωγής που ασκεί η ασφαλιστική εταιρία κατά των συνεναγομένων της ως εις ολόκληρο συνυποχρέων έναντι του ενάγοντος (παθόντος τρίτου), προϋποθέτει – κατά νομική αναγκαιότητα – ότι θα ευδοκιμήσει και κατ' ουσίαν η εναντίον τους (κύρια) αγωγή του τελευταίου. Τούτο, διότι η αναγωγή αυτή ασκείται επικουρικώς, ήτοι υπό την (εξυπακουόμενη ενδοδιαδικαστική) αίρεση, ότι θα γίνει δεκτή η ως άνω κύρια αγωγή.

Επομένως, σε περίπτωση κατά την οποία η αγωγή αυτή απορριφθεί (για οποιονδήποτε λόγο, ήτοι τυπικώς ή κατ' ουσίαν), τότε λειτουργεί *ipso iure* η αίρεση αυτή¹, με αποτέλεσμα να απορρίπτεται και η αναγωγή, όμως αυτή αποκλειστικώς ως απαράδεκτη. Διότι πλέον ασκείται άνευ εννόμου συμφέροντος, γεγονός το οποίο το δικάζον δικαστήριο ερευνά σε κάθε στάση της δίκης² (και) αυτεπαγγέλτως³, ενόψει του ότι το έννομο συμφέρον υπάγεται στις αποκαλούμενες διαδικαστικές προϋποθέσεις της δίκης⁴ και άρα η έλλειψή του (οποτεδήποτε κι αν διαπιστωθεί⁵) οδηγεί σε – αυτεπαγγέλτως διαγιγνωσκόμενο και *ex officio* απαγγελλόμενο από το δικάζον δικαστήριο – δικονομικό απαράδεκτο της οικείας διαδικαστικής πράξης.

¹ Πρβλ. το συναφές ζήτημα επί ασκήσεως επικουρικής βάσης αγωγής. Η προβολή της βάσης αυτής είναι δικονομικώς παραδεκτή, κατά το άρθρο 219 § 1 ΚΠολΔικ, σύμφωνα τη σαφή έννοια του οποίου, η προβολή επικουρικής βάσης σημαίνει ότι το δικαστήριο επιλαμβάνεται αυτής, εφόσον απορρίψει την κυρίως προβληθείσα, (ως απαράδεκτη δικονομικώς, νόμω ή ουσία αβάσιμη, αδιάφορο). Υπό διαφορετική διατύπωση, η εξέταση της επικουρικής βάσης της συγκεκριμένης διαδικαστικής πράξης τελεί υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση ότι το δικαστήριο θα απορρίψει την κύρια βάση της αγωγής (**Κεραμέυς**, Αστικό δικονομικό δίκαιο, τ. Β' έκδ. 1986, § 76 σελ. 211).

² ΑΠ 65/1971 ΝοΒ 1971/457.

³ ΚΠολΔικ 68, 73.

⁴ Βλ. αντί πολλών ομοίων την ΕφΑθ 191/1993 ΕΛΔ 1994/436. Ομοίως και **Νίκας**, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, υπό το άρθρο 68 § 11 σελ. 147.

⁵ ΑΠ 1084/1990 ΕΕΝ 1991/433.